

GORNIE (5) *av*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie pochylone (tak w gorny); e jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z tych samych przykładów) s.v. górno.

1. *Wspaniale, butnie, wyniośle, pysznie, dumnie, z wysoka* (4) : godzi się aby gi [obyczaj] zawiśle pánowie fláchtá myeli/ wstępuyąc á vchodząc wtym inśłym ludzjom/ kthorzy z wyśokyeego czołá/ gornye dzyeći śwoye przyodzyewáya/ przeladzáyąc się nád inśle *GliczKsiqż* F3v, E5v.

Zwrot: »gornie mówić« = magnifice loqui *Modrz* (2): każdy o śwych rzeczách gornie mówił/ á ieden drugiego nieśłuchał *ModrzBaz* 52v, 23.

2. *Wysokim tonem albo głośno* (1) : Gdy ieden głos gornie idzie/ drugi zniżyć się musi *SkarKazSej* 676b.

Synonimy: 1. butnie, chępliwie, chłubliwie, pysznie, sławnie, znamienicie.

Cf **GORNO**

ZCh